

Wille: Det er kun et enkelt Spørgsmaal, ſom jeg, førend vi ſlutte Forhandlingen om denne Lov, vil tillade mig at reiſe, og ſom jeg kunde ønske beſvaret af den høitærede Miniſter. Det angaaer Benaadningsretten. Brugen af denne vil uden Tvivl nu indtræde langt ſjeldnere end tidligere, eſterdi der før var ſaa mange Tilfælde, hvor den nødvendigheds maatte komme til at mediere, hvor Straffedomme ikke kunde udføres. Jeg ſkal nu tillade mig at ſpørge den høitærede Miniſter, om en benaadet Forbryder er forpligtet til at modtage Benaadning, eller om han kan afviſe den. Det er mig beſkjendt, at der i Sverrig finder noget ſaadant Sted. Ibetmindſt mindes jeg for nogle Aar ſiden en Capitain Lindeberg, ſom forkaſtede Benaadningen, hvilket havde til Følge, at Kongen maatte udstede en almindelig Amneſti. Det er dette Spørgsmaal, ſom jeg ſkal tillade mig at henſtille til den høitærede Miniſter.

Juſtitsminiſteren: Jeg troer, at det Spørgsmaal, ſom den ærede ſidſte Taler opkaſtede, ligger noget udenfor den nærværende Sags Omraade. Det er et i Theorien meget omtviftet Spørgsmaal, om Benaadning kan forkaſtes, eller om den nødvendigheds maa modtages. Hos os har dette Spørgsmaal, ſaavidt jeg veed, ikke nogenſinde viiſt ſig praktiſt, og jeg antager heller ikke, at det ved denne Lov vil viſe ſig mere praktiſt end tidligere. At jeg udtaler en eller anden theoretiſt Mening herom, troer jeg ikke har nogen Værdi hverken for det høie Thing eller for Spørgsmaalets videnſtabelige Beſvarelſe, og jeg ſkal derfor her ikke nærmere indlade mig paa at gjøre det.

Derimod ſkal jeg med Henſyn til det egentlig foreliggende Spørgsmaal, ſom er Gjenſtand for Aſtemning, fremhæve endnu et eneſte Punkt. Den Forbrydelse, der omhandles i § 159, er jo nu Gjenſtand for offentlig Paatale; den vil eſter den Affattelse, Paragraphen har faaet i Landſtinget, ogſaa vedblive at være det, men med den Bempelſe, at den Fornærmede førſt ſkal ſpørres, og Paatale alſaa bortfalder, naar den Fornærmede ønsker ſaadant. Under den nuværende Tingenes Tilſtand, hvor, ſom bemærket, Paataalen er of-

fentlig, er der, ſaavidt mig beſkjendt, ikke ført nogen Klage over utilbørlig Chicane eller over, at Dvirgheden ſkulde have begyndt Underſøgelse paa leſfærdige Grunde eller paa blot Folkeſnak eller Bagvaſtelse. Jeg indſeer ikke, at dette Forhold ſkulde blive forandret, fordi den Beſtemmeſe bliver ſtaaende, ſom er vedtagen i Landſtinget. Jeg troer ogſaa — hvad den ærede Rigsdagſmand for Randers Amts 3die Valgreds (Kampmann) har gjort opmærksom paa —, at netop den Maade, hvor paa Paragraphen er affattet, vil gjøre en særdeles Varſomhed i at ſkrive ind i en ſaadan Sag anbefalelig for de forſkjellige Autoriteter. De ville ſikkert vel vogte ſig for at handle eſter løſe Angivelſer, og ville ligesom nu kun ſkrive til at gjøre Noget og alſaa til at eſſe den Forurettedes Erklæring, naar Sagen foreligger med en vis Grad af Offentlighed.

Med Henſyn til de almindelige Bemærkninger om Straffeloven, ſom bleve fremhævede af den ærede næſtſidſte Taler (Tſcherning), ſkal jeg indſkrænke mig til den Udtalelſe, at viſnok Ingen af dem, ſom have haft at beſtille med Straffeloven, troer at have gjort nogen Opdagelſe, eller overhovedet at have gjort Andet end, ſaa godt det var dem muligt, at ſamle den gjældende Ret — ikke den Ret, ſom ſtod ſkrevet, men den, ſom havde udviklet ſig i Folkets Retsbevidſthed — og at uddanne og udvikle den videre i en ſaadan Retning, ſom eſter deres Overveielſe forekom dem ønskelig. Heller ikke har man troet derved at kunne reformere et heelt Folks Tilſtand eller Sæder; man haaber at have bidraget Noget til at give Lovgivning i det Hele større Klarhed og Overſtuelighed, men ikke at have frembragt en virkelig Reform i Strafferetspleien.

L. C. Larſen: Jeg vil ligesom flere af de foregaaende ærede Talere tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage Endringsforſlaget under Nr. 1. Jeg har oprindeligt været i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at gaae ſaa vidt, men eſter de gjentagne Overveielſer, hvortil der har været Anledning, er jeg kommen til den Overbeviſning, at Folkethinget bør holde paa ſin tidligere Beſlutning i denne Sag. Der er i den Henſeende ſagt Alt,